

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 57.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392544384.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

Men han holdt sit Ord - hele tre Dage, hvor hårdt han så længtes efter Anton. Fader så mørk ud, men tav, Moder måtte have givet ham Forklaring, og Regitze havde røde Øjne, som havde hun grædt, og så både sky og vrede til ham. Den gamle Sorg var igen kommet over Huset, Alf tog sin Hævn. - - Dog, da den tredje Dag var ved at gå til Ende, kunde Tue ikke mere holde det ud. Bedst som han sad med sit Legetøj, grebes han af en vild Desperation : hvad kunde det nytte, han stred mod sin Lyst, og hvorfor skulde han gøre det? Alf havde ikke Ret til at pine ham således, det var urimeligt, han vilde have Lov til at løbe ud til Anton, han vilde have Lov til at - å, men hvorfor *kunde* Anton dog heller ikke komme, give ham den forrige Fred tilbage og dog befri ham for at svinge - ja, det var jo rent ubegribeligt - *hvor* blev Anton af? Ganske vist havde det været Tues Tur at komme ud til ham 58 den første Dag, men så de to andre - å, det var også Anes Skyld - ja, hvor han hadede hende, hun - - - - -